

TJUGOSJUNDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 9 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jon 1:1 – 2:1, 11

Herrens ord kom till Jona, Amittais son, han sade: »Stå upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.« Men Jona stod upp och ville fly till Tarsis, undan Herrens ansikte. Och han for ned till Jafo och fann där ett skepp som skulle gå till Tarsis. Och sedan han hade erlagt betalning för resan, steg han ombord på det för att fara med till Tarsis, undan Herrens ansikte. Men Herren sände en stark vind ut över havet, så att en stark storm uppstod på havet, och skeppet var nära att krossas. Då greps sjömännen av fruktan och ropade var och en till sin gud, och vad löst som fanns i skeppet kastade de i havet för att bereda sig lättnad. Men Jona hade gått ned i det inre av fartyget och låg där i djup sömn.

Då gick skepparen till honom och sade till honom: »Hur kan du sova så? Stå upp och åkalla din Gud. Kanhända skall den Guden tänka på oss, så att vi inte förgås.« Och folket sade till varandra: »Nåväl, låt oss kasta lott, så att vi får veta för vems skull denna olycka har kommit över oss.« När de så kastade lott, föll lotten på Jona. Då sade de till honom: »Säg oss för vems skull denna olycka har kommit över oss. Vad är ditt ärende, och varifrån kommer du? Från vilket land och av vad folk är du?« Han svarade dem: »Jag är en hebré, och jag dyrkar Herren, himmelens Gud, som har gjort havet och det torra.« Då greps männen av stor fruktan och sade till honom: »Vad är det du har gjort!« Ty männen fick genom det han berättade för dem veta att han flydde undan Herrens ansikte. Och de sade till honom: »Vad skall vi göra med dig, så att havet stillar sig för oss?« Ty havet stormade mer och mer. Då svarade han dem: »Ta mig och kasta mig i havet, så skall havet stillas för er, ty jag vet att det är för min skull som denna starka storm har kommit över er.«

Männen strävade med all makt att komma tillbaka till land, men de kunde inte, ty havet stormade mer och mer emot dem. Då ropade de till Herren och sade: »Ack Herre, låt oss inte förgås för denne mans själs skull, och låt inte oskyldigt blod komma över oss. Ty du, Herre, har gjort som dig behagade.« Därefter tog de Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri. Och männen greps av stor fruktan för Herren, och de offrade slaktoffer åt Herren och gav löften. Men Herren sände en stor fisk, som slukade Jona. Och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter. Och på Herrens befallning kastade fisken upp Jona på land.

Responsoriepsalm

Jon 2:2–5, 8 (R. 7c)

R. Du förde mig upp ur graven, Herre.

Jag ropade till Herren i min nöd
och han svarade mig.
Ur dödsrikets inre steg mitt rop

och du hörde min röst. R.

Du slungade mig i djupet, mitt i havet,
där strömmarna fångade mig,
alla dina brottsjöar slog samman över mitt huvud. R.

Jag tänkte: Jag har fördrivits från dig.
Får jag se ditt heliga tempel igen? R.

Då mina krafter sinade,
vände jag mig till Herren.
Min bön nådde dig,
nådde ditt heliga tempel. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Jon 1:1–2:1; 2:11

Herrens ord kom till Jona, Ámittajs son:

”Bege dig till Níneve, den stora staden, och håll en straffpredikan. Jag har fått ögonen på ondskan där.” Och Jona gav sig i väg, men för att fly till Tarshísh, bort från Herren. Han vandrade ner till Jafo och fann där ett skepp som skulle till Tarshísh. Han betalade för resan och gick ombord för att följa med till Tarshísh, bort från Herren.

Herren sände en stark vind över havet. Det blåste upp en svår storm, och skeppet var nära att brytas sönder. Sjomännen greps av fruktan och ropade var och en till sin gud. För att minska faran kastade de lasten överbord. Jona hade gått ner under däck och fallit i djup sömn. Kaptenen kom ner till honom och sade: ”Hur kan du ligga och sova? Upp med dig och åkalla din gud! Kanske den guden tänker på oss så att vi inte går under.”

Nu sade några: ”Vi kastar lott, så att vi får reda på vem som är skuld till detta onda.” De kastade lott, och lotten föll på Jona. Då sade de till honom: ”Tala om för oss vad du är ute i för ärende! Var kommer du ifrån? Vilket land är du ifrån? Vilket folk tillhör du?” – ”Jag är hebré”, svarade han, ”jag dyrkar Herren, himlens Gud, han som har gjort både hav och land.” Männen greps av stark fruktan och ropade: ”Vad har du gjort?” När männen fick reda på att han var på flykt bort från Herren – det berättade han för dem – frågade de: ”Vad skall vi göra med dig för att få havet att lugna sig?” Ty stormen bara tilltog i styrka. Han svarade: ”Kasta mig överbord, så lugnar sig havet. Jag vet att jag är skuld till att ni har drabbats av den här fruktansvärda stormen.” Männen började i stället ro för att nå land igen, men det gick inte: stormen bara tilltog i styrka. Då ropade de till Herren: ”Herre, låt oss inte gå under för att vi tar den här mannens liv. Döm oss inte om vi dödar en oskyldig. Du, Herre, ville ju att allt detta skulle ske.”

De tog Jona och kastade honom överbord, och havet upphörde att rasa. Då greps männen av stark fruktan för Herren, de offrade åt honom och gav löften.

Herren lät en stor fisk sluka Jona. I tre dagar och tre nätter var Jona inne i fiskens buk. På Herrens befallning spydde så fisken upp Jona på land.

Responsoriepsalm

Jon 2:3–5, 8 (R. jfr 7de)

R. Herre, du gav mig liv och förde mig upp ur graven.

Jag ropade till Herren i min nöd
och han svarade mig.
Ur dödsrikets inre steg mitt rop
och du hörde min röst. R.

Du slungade mig i djupet, mitt i havet,
där strömmarna fångade mig.
Alla dina brottsjöar
slog samman över mitt huvud.
Jag tänkte: Jag har fördrivits från dig.
Får jag se ditt heliga tempel igen? R.

Då mina krafter sinade,
vände jag mig till Herren.
Min bön nådde fram till dig,
nådde ditt heliga tempel. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Luk 10:25–37

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer, skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han

svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

TISDAG DEN 10 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jon 3:1-10

Herrens ord kom till Jona, han sade: »Stå upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den vad jag skall tala till dig.« Då stod Jona upp och begav sig till Nineve, som Herren hade befallt. Men Nineve var en stor stad inför Gud, tre dagsresor lång. Och Jona begav sig på väg in i staden, en dagsresa, och predikade och sade: »Det dröjer ännu fyrtio dagar, så skall Nineve bli förstört.«

Då trodde folket i Nineve på Gud, och lyste ut en fasta och klädde sig i sorgdräkt, både stora och små. Och när saken kom för kungen i Nineve, stod han upp från sin tron och lade av sin mantel och höljde sig i sorgdräkt och satte sig i aska. Sedan utropade och förkunnade man i Nineve, enligt kungens och hans stores påbud, och sade: »Ingen människa må smaka något, inte heller något djur vare sig av fäkreaturen eller småboskapen, de må inte föras i bet, ej heller vattnas. Och både människor och djur skall hölja sig i sorgdräkt och ropa till Gud med all makt. Och var och en må vända om från sin onda väg och från den orätt som han har haft för händer. Vem vet, kanhända vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig ifrån sin vredes glöd, så att vi inte förgås.«

Då nu Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han gjorde inte så.

Responsoriepsalm

Ps 130:1-4ab, 7-8 (R. 3)

R. Om du, Herre, vill tillräkna synd, vem kan då bestå?

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör min röst,

låt dina öron akta på mina böner. R.

Om du, Herre, vill tillräkna synd,

Herre, vem kan då bestå?

Dock, hos dig finns förlåtelse,

för att man må frukta dig. R.

Hoppas på Herren, Israel,

ty hos Herren finns nåd,

väldig är den frälsning som finns hos honom.

Han skall frälsa Israel

från alla deras synder. R.

Läsning

Jon 3:1-10

För andra gången kom Herrens ord till Jona:

”Bege dig till Níneve, den stora staden, och förkunna vad jag befäller.”

Och Jona gav sig i väg till Níneve, så som Herren hade sagt. Níneve var en oerhört stor stad: det tog tre dagar att färdas genom den. Jona började gå genom staden. Han gick en dag, och han förkunnade: ”Om fyrtio dagar skall Níneve förstöras”.Folket trodde på vad Gud hade sagt. De utlyste en fasta, och alla, stora som små, klädde sig i säcktyg.

När Níneves kung fick höra vad som skett steg han upp från sin tron, tog av sin mantel, svepte sig i säcktyg och satte sig i gruset. Och i Níneve kungjordes ett påbud från kungen och hans råd: ”Inga människor och inga djur, varken får eller kor, får äta och dricka, gå i bet eller vattnas. Både människor och djur skall bära säcktyg och ropa högt till Gud. Var och en skall upphöra med sin ondska och sina övergrepp. Kanske kommer Gud att ångra sig och stilla sin vrede, så att vi inte går under.” När Gud såg vad de gjorde, att de upphörde med sin ondska, avstod han från det onda han hotat dem med; han lät det inte ske. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 130:1-4, 7-8 (R. 3)

R. Om du vill tillräkna synd, Herre, vem kan då bestå?

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör min röst,
låt dina öron akta på mina böner. R.

Om du, Herre, vill tillräkna synd,
Herre, vem kan då bestå?

Dock, hos dig finns förlåtelse,
för att man må frukta dig. R.

Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd,
väldig är den frälsning som finns hos honom.

Han skall frälsa Israel
från alla deras synder. R

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 10:38-42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

ONSDAG DEN 11 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jon 4:1-11

Jona blev förargad i högsta grad, och hans vrede upptändes. Och han bad till Herren och sade: »Ack Herre, var det inte detta jag tänkte, när jag ännu var i mitt land! Därför ville jag också i förväg fly undan till Tarsis. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, tålmodig och stor i mildhet, och sådan att du ångrar det onda. Så ta nu, Herre, mitt liv ifrån mig, ty jag vill hellre vara död än leva.« Men Herren sade: »Menar du att du har skäl att vredgas?«

Och Jona gick ut ur staden och stannade öster om staden. Där gjorde han sig en hydda och satt i skuggan under den, för att se hur det skulle gå med staden. Och Herren Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona, för att den skulle ge skugga åt hans huvud och hjälpa honom ur hans förargelse, och Jona gladde sig mycket över ricinbusken. Men dagen därefter, när morgonrodnaden gick upp, sände Gud maskar som frätte ricinbusken, så att den vissnade. När sedan solen hade gått upp, sände Gud en brännande östanvind, och solen stack Jona på huvudet, så att han försmäktade. Då önskade han sig döden och sade: »Jag vill hellre vara död än leva.«

Men Gud sade till Jona: »Menar du att du har skäl till att vredgas för ricinbuskens skull?« Han svarade: »Jag må väl ha skäl att vredgas till döds.« Då sade Herren: »Du tycker synd om ricinbusken, som du inte har haft någon möda med och inte har dragit upp, som kom till på en natt och förgicks efter en natt. Och jag skulle inte ha medlidande med Nineve, den stora staden, där mer än 120 000 människor finns, som inte förstår att skilja mellan höger och vänster, och dessutom djur i mängd!«

Responsoriepsalm

Ps 86:3-6, 9-10 (R. 15b)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.

Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Alla hedningar skall komma och tillbe inför dig,
de skall ära ditt namn.
Ty du är stor, och du gör under,
du allena är Gud. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Jon 4:1-11

Jona blev mycket missnöjd. I vredesmod bad han till Herren: "Herre, var det inte det jag trodde redan där hemma? Det var därför jag ville fly till Tarshish förra gången. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, sen till vrede och rik på kärlek, beredd att ångra det onda du hotat med. Så ta mitt liv, Herre, det är bättre för mig att dö än att leva." Herren sade: "Har du skäl att vara vred?"

Jona lämnade staden och slog sig ner öster om den. Där byggde han sig en hydda, så att han satt i skugga medan han väntade på att få se hur det skulle gå med staden.

Herren Gud lät nu ett kurbitsträd växa upp över Jona; det skulle skugga hans huvud och befria honom från hans missnöje. Jona blev mycket glad över kurbitsen. Men i gryningen nästa dag lät Gud en mask angripa trädet, och det vissnade ner. Och i soluppgången lät Gud en glödhet östanvind blåsa. Solen brände Jonas huvud, han var nära att svimma och önskade sig döden. "Det är bättre för mig att dö än att leva", sade han.

Då frågade Gud honom: "Har du skäl att vara vred för kurbitsens skull?" Jona svarade: "Jag har alla skäl i världen att vara vred." Herren sade: "Du bekymrar dig för ett träd som du inte har lagt ner något arbete på och som du inte själv fått att växa, som kom till på en natt och försvann på en natt. Skulle då inte jag bekymra mig om Níneve, den stora staden, där det bor över 120 000 människor, som inte ens kan skilja på höger och vänster - och dessutom många djur." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 86:3-6, 9-10 (R. jfr 15b)

R. Du, Herre, är barmhärtig och nådig.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.

Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Alla hedningar skall komma och tillbe inför dig,
Herre, de skall ära ditt namn.
Ty du är stor, och du gör under,
du allena är Gud. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Luk 11:1-4

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade, sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.« Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

TORSDAG DEN 12 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Mal 3:13 - 4:2a

Ni har talat hårda ord mot mig, säger Herren. Nu frågar ni: »Vad har vi då med varandra talat mot dig?« Ni har sagt: »Det är fåfängt att tjäna Gud. Eller vad vinning har vi av att vi håller vad han har befallt oss att hålla, och av att vi går i sorgdräkt inför Herren Sebaot? Nej, de fräcka vill vi nu prisa lyckliga, ty de som gör vad ogudaktigt är blir upprättade, de går fria, hur de än frestar Gud.«

Men därunder har också de som fruktar Herren talat med varandra, och Herren har lyssnat på dem och hört dem, och en minnesbok har blivit skriven inför hans ansikte, till påminnelse om dessa som fruktar Herren och tänker på hans namn. Och dessa, säger Herren Sebaot, skall jag ha som min egendom på den dag då jag utför mitt verk, och jag skall skona dem, som en fader skonar sin son som tjänar honom. Och ni skall då åter få se vilken skillnad det är mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Ty se, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka människor och alla som gör vad ogudaktigt är bli lika strå, och dagen, den som kommer, skall förbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar av dem. Men för er, ni som fruktar mitt namn, skall rättfärdighetens sol gå upp, med läkedom under sina vingar.

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. Ps 40:5a)

R. Salig den som sätter sin förtröstan till Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Mal 3:13–4:2a

Ni har använt starka ord om mig, säger Herren. Då säger ni: "Hur har vi talat om dig?" Ni har sagt: "Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad har vi för nytta av att rätta oss efter vad han har befallt och gå i säck och aska inför Herren Sebaot? Nej, nu är det de fräcka vi skall prisa lyckliga: de handlar orätt men frodas ändå, de klarar sig fast de sätter Gud på prov!"

Så har de som fruktar Herren talat sinsemellan. Men Herren har lyssnat uppmärksamt och låtit göra en förteckning, för att ingen som fruktar Herren och aktar hans namn skall glömmas. Den dag jag griper in, säger Herren Sebaot, skall de vara min dyrbara egendom. Jag skall måna om dem som en far månar om den son som tjänar honom. Då skall ni återigen se skillnad på rättfärdiga och gudlösa, på den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Ja, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka och alla som handlar orätt bli till halm, och dagen som kommer skall förbränna dem, säger Herren Sebaot. Varken rot eller gren blir kvar. Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp, och dess vingor skall ge läkedom.

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. Ps 40:5a)

R. Salig den som förtröstar på Herren.

Salig den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg

eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och läser hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd,
planterat vid vattenbäckar,
som bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så med de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Luk 11:5-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen. Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?»

FREDAG DEN 13 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Joel 1:13-15; 2:1-2

Klä er i sorgdräkt och klaga, ni präster. Jämra er, ni som tjänar vid altaret. Gå in och sitt i sorgdräkt natten igenom, ni min Guds tjänare, eftersom er Guds hus måste sakna spisoffer och drickoffer. Pålys en helig fasta, utlys en högtidsförsamling.

Församla de gamla, ja, alla landets inbyggare, till Herrens, er Guds, hus, och ropa så till Herren.

Ve oss, vilken dag! Ty Herrens dag är nära, och som våld från den Allsvåldige kommer den.

Stöt i basun på Sion, och blås larmsignal på mitt heliga berg. Må alla landets inbyggare darra! Ty Herrens dag kommer, ja, den är nära: en dag av mörker och tjocka, en dag av moln och töcken, lik en gryning som breder ut sig över bergen. Ett stort och mäktigt folk kommer, ett vars like aldrig någonsin har funnits och ej heller hädanefter skall uppstå, intill senaste släktens år.

Responsoriepsalm

Ps 9:2-3, 6, 16, 8-9 (R. 9a)

R. Herren skall döma jorden med rättfärdighet.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta,
jag vill förkunna alla dina under.
Jag vill vara glad och fröjdas i dig,
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste. R.

Du har straffat folken och förintat de gudlösa
och utplånat deras namn för evigt.
Hedningarna har sjunkit ner i den grav som de grävde,
deras fot har blivit fångad i det nät de lade ut. R.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Joel 1:13-15; 2:1-2

Klä er i sorgdräkt och klaga, präster,
höj jämmerrop, ni som tjänar vid altaret!
Gå dit in, Guds tjänare,
och vaka i sorgdräkt,
ty er Guds hus har berövats
matoffer och dryckesoffer.
Påbjud en fasta!
Kungör en högtidssamling!
Kalla de äldste
och alla som bor i landet
att samlas i Herrens, er Guds, hus.
Ropa till Herren i er nöd.
Ack, denna dag!

Ja, Herrens dag är nära,
den kommer med våld från den Väldige.
Stöt i horn på Sion!
Blås larmsignal på mitt heliga berg,
så att alla i landet bävar.
Ty Herrens dag är på väg,
en dag av mörker och moln är nära,
en dag av dunkel och töcken.
Som gryningen över bergen
sprider sig ett folk, stort och mäktigt.
Dess like har aldrig funnits
och skall aldrig någonsin finnas.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 9:2-3, 6, 16, 8-9 (R. 9a)

R. Med rättfärdighet skall han döma jorden.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta,
jag vill förkunna alla dina under.
Jag vill vara glad och fröjdas i dig,
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste. R.

Du har straffat folken och förintat de gudlösa
och utplånat deras namn för evigt.
Hedningarna har fallit i den grav de grävde,
deras fot har blivit fångad i det nät de lade ut. R.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Halleluja

Joh 12:31b-32

V. Nu skall denna världens härskare fördrivas, säger Herren.
Och när jag blir upphöjd från jorden,
skall jag dra alla till mig.

Evangelium

Luk 11:15-26

Vid den tiden då Jesus hade drivit ut en demon, sade folket: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och

hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«

LÖRDAG DEN 14 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Joel 3:12–21

Så säger Herren: Må hednafolken resa sig och dra bort till Josafats dal, ty där skall jag sitta till doms över alla folk häromkring. Låt lien gå, ty skörden är mogen. Kom och trampa, ty pressen är full. Presskaren flödar över, så stor är ondskan där. Skaror hopar sig i Domens dal, ty Herrens dag är nära i Domens dal. Solen och månen förmörkas, och stjärnorna mister sitt sken.

Herren upphäver ett rytande från Sion, och från Jerusalem låter han höra sin röst, så att himmelen och jorden bävar. Men för sitt folk är Herren en tillflykt och för Israels barn ett skydd. Och ni skall erfara att jag är Herren, er Gud, som bor på Sion, mitt heliga berg. Och Jerusalem skall vara en helgad plats, och främlingar skall inte mer dra ditin.

På den tiden skall det ske att bergen dryper av druvsaft och höjderna flödar av mjölk, och alla bäckar i Juda flödar av vatten. Och en källa skall rinna upp i Herrens hus och vattna Akaciedalen.

Men Egypten skall bli en ödemark, och Edom skall bli en öde öken, därför att de har övat våld mot Judas barn och utgjutit oskyldigt blod i sitt land. Sedan skall Juda trona evinnerligen, och Jerusalem från släkte till släkte. Och jag skall utplåna deras blodskulder, dem som jag inte allaredan har utplånat. Och Herren skall förbli boende på Sion.

Responsoriepsalm

Ps 97:1–2, 5–6, 11–12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus går upp för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Joel 3:12-21

Så säger Herren:
Folken skall bryta upp
och tåga till Jósafats dal.
Där skall jag sitta till doms
över alla folken runt omkring.
Skörden är mogen, sätt fart på skäran,
kom och trampa, vinpressen är full,
ja, presskaren flödar över
– så stor är folkens ondska.
Larmande skaror
i Domens dal.
Herrens dag är nära
i Domens dal.
Sol och måne förmörkas
och stjärnorna mister sitt sken.
Herren ryter från Sion,
hans röst dånar från Jerusalem.
Himmel och jord bävar,
men för sitt folk är Herren en tillflykt,
ett värn för Israel.
Då skall ni inse
att jag är Herren, er Gud,
som bor på Sion, mitt heliga berg.
Jerusalem skall vara heligt,
aldrig beträdas av främlingar.
Den dagen skall bergen drypa av druvsaft
och kullarna flöda av mjölk.
I Judas bäckar skall vattnet strömma,
och en källa skall springa upp i Herrens hus

och vattna Akáciedalen.
Egypten skall läggas öde
och Édom bli en ödemark
för att de övat våld mot Judas folk
och spillt oskyldigt blod i deras land.
Juda skall bestå för alltid
och Jerusalem från släkte till släkte.
Skall jag lämna fiendens blodskuld ostraffad?
Nej, jag lämnar den inte ostraffad.
Herren är den som bor på Sion.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-2, 5-6, 11-12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung,
därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ni som älskar Herren, hata det onda.
Han beskyddar sina fromma,
han räddar dem ur de gudlösas hand. R.

Ljus har gått upp för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27-28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TJUGOÅTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 15 OKTOBER

Första läsningen

Jes 25:6-10a

Herren Sebaot skall på detta berg
hålla gästabud för alla folk,
ett gästabud med feta rätter och starkt vin,
med feta, mustiga rätter och starkt, klarat vin.
På detta berg skall han utplåna
den slöja som höljer alla folk,
det dok som skyler alla folkslag.
Han skall utplåna döden för alltid.
Herren Gud skall torka tårarna från alla kinder
och göra slut på sitt folks förnedring
överallt på jorden.
Herren har talat.
Den dagen skall man säga:
Se, detta är vår Gud,
den räddare vi hoppades på.
Detta är Herren som vi hoppades på,
låt oss jubla av glädje,
han kom till vår räddning.
Herren håller sin hand över detta berg.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 6cd)

När resporsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

R. Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.
Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
 i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja

och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Fil 4:12-14, 19-20

Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge. Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov. Härligheten tillhör vår Gud och fader i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Jfr Ef 1:17-18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Matt 22:1-14

Vid den tiden talade Jesus till överstepräster och fariseerna i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfde dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllopssalen fylldes med gäster.

När kungen kom in för att se sina gäster upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: 'Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?' Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: 'Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.' Många är bjudna, men få är utvalda.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 22:1-10

Vid den tiden talade Jesus till överstepräster och fariseerna i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina

tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfade dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllopssalen fylldes med gäster.«